

kust walgustab, teie meest furja poolt
hea pole juhhatab, ja keik teie ollemist
armsaks ollemiseks teeb. Olge rõõmsad,
ütleb kirri; agga ãrge tehke pattu. Maitske
ja wadake, et Jõehoiva hea on ja ommast
rohkest käest teile igga aasta annab, mis
teil tarvis on; agga hoidke ennast ülle-
kätte minnemast, ehk neid alwaks põlga-
mast, kes waesuses ellawad ja kell kitsas
käe on. — Mis Jummal jagganud, sest
peame ka liggimesele jaggama, ja pea-
wad meie silmad ja kdrwad ikka lahti
ollema, et sedda tähhelepanna ja kuulda,
kuid a waene ommas waesuses, häddas-
sine ommas häddas, haige ommas hai-
guses ühhest páväst ja ühhest wallust teise
willetsat ja halledat ellu ellawad.

Prugi nüid Jummala leikuse andisid
nenda, et so digus iggaweste festaks,
ja so teggo Jummala mele párrast olleks.

Küll on teáda, et sa paljo head ei voi
egga jouagi tehha, kui so pöld poua,
ehk wihma, ehk ennese holetuse párrast
tühja läinud, ommetige woib so helde ja
liggimese armastaja südda ühhe ja teise
ohkamisele otsa tehha, ja sinno nou ja
abbi lähhema sõbrale sureks hõlbuke ja
kassuks olla. Sest, keik mis helde Jum-
mal ial lasseb kašwada ja wilja kanda;
se kašwab ja kannab wilja keikide kassuks,
ning sest ja sellepárrast on temma innis-
mest, kedda temma moistlikuks lonud,
omma majapiddajaks teinud, ning temmale
käsku andnud, lahke palle ja rohke käega
sedda wendadele jaggada, mis ta arm
temma kätte uskünuud.

Ta seep se kassoo on, mis leikuse pühha
pühhitsemine sadab, et ðppime leikuse-
andisid hästi ja Jummala mele párrast
prukima, s. o. eßsite küll enneste ja om-